

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto pafnutio abbate. Cap[itulum]. vij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

nes a rñis cessabant. Qd dñ gētilēs s̄tute sc̄ti fieri cognouissent: saturninū comp̄hēsus i arce capitolij statuit cōpellentes ad imolādū: q̄ dñ nisi vni deo se imolaturū assereret: fure ab vno capite tauri latera alligātes: q̄ ad imolandum ductus fuerat. ab alio s̄o pedes sancti vincētes stimulatū taurum per scalas precipitant. Qui sanctus sibi alligatum post se trahens per capitolij grad̄ eliso capite crebroq̄ ex cussō xp̄i martyrem fecit. Eius corpus occulte propter metum gentiliū due christiane femine sepelie runt: quod postmodum a successoribus sancti martyris honorifice tumulatum est. passus est autem tempore decij. iij. kalen. decembris.

De sancto amos egyptio abbate. Cap. vi.

Amos egyptus flo

ruit tpe. Cōstātinū magnū: de q̄ refert Sozomen? p̄mo h̄storie tripartite: q̄ inuit? ip̄e parētib? cogētib? duxit v̄toē: nec tñ eaz exper? fuit. Nā p̄mo die nuptiarū sol? cū sola in thalamo: dñ sibi s̄ginitatē laudaret eā ad s̄ginitatē suādā induxit: vñ r̄ abo s̄ginitatē vouētes i singlis cubilib? separtis dormierit annis xvij. demū cōi voto abinuitē diuisi sunt: ip̄e q̄ mulieri domū propriā cōcessit: r̄ ad heremū properauit. Atq̄ in mōre nitie. xxiij. annis permāsit heremiticā vitā. ducēs: de quo refert Hieronymus in vitis patrū: q̄ apud thebaidē fuerit pater trium milia monachorū. Dum autē amos cum discipulo suo theodoro sterages ad flumē deuenisset: dum alter alterū nollet nudū videre mādauit discipulo ad horā secedere. Et dñ se s̄p̄m etiā nudū videre paueret: diuina virtute ad aliā partē fluminis translat? est. De quo discipul? trāsicens mirat?: qz nec vestē nec pedes infusus haberet aduertit miraculū: ad iurat? a magistro: vt illud q̄ dñ viuere nemini reuelaret. Hic filiū hois q̄ bonē rapuerat: quē canis radicib? momorderat: postq̄ pater bonē restituit a morzu canis rabidi liberauit. Cū autē latrōes panē quopescēbat eidē auferret: duos dracōes eductos ex antro ad custodiā celle misit. Sed veniētes fures r̄ dracōes vidētes p̄ timore q̄si mortui ceciderūt: q̄s ip̄e erēs s̄for tās crexit r̄ ad penitentiā puocauit: optimosq̄ cūctoz monachos effecti. Eodē etiā tpe dñ draco alt? inmanis regionē vastaret r̄ multos pimeret: oblatū sibi puerū ex solo visu bestie et tictū suscitauit: r̄ dracōē oratiōe de atro educit: in duas pres discerptū occidit. Cui? aiā cum gloria ad celum tendētē antonius abbas longe postus vidit r̄ discipulis nūciauit: notatōq̄ die r̄ hora repertū est amonē eodē tēpore a corpore migrauisse: q̄euit in christo die. iij. kalendas decembris.

De sancto pafnutio abbate. Cap. viij.

Pafnutius

abbas heremi cul tor vltimiq̄ deserti in regione heraclee: cū esset angelice vite orator decem: vt sibi reuelaret cū sanctorum bene viuentium similitudo haberetur. Cui angel? reuelauit: q̄ similitudo ipse esset symphoniacō cuiusdam in ciuitate cantando victum querenti. Ad quē sc̄tus admirās accessit: r̄ eū repertū secreto de suauitate quesuit. Qui r̄ndit se fuisse p̄donē: r̄ ex illo statu ad officiū ioculatoris venisse: nisiq̄ sibi hoī consecrū: nisi q̄ aliquādo virginē deo consecratā a se r̄ collegis raptā: dñ cererē de florare vellēt ab eis eripuit: r̄ noctu eā domū intactā reduxit. Et alia vice mulierē p̄fuga in heremo repertā: dñ quo tenderet quesuisset: r̄ illa virū cū filiis p̄ficali debito carceratos r̄ flagellis afflictos r̄ndisset se etiā eadē cā p̄quiri ob id q̄ fugere r̄nduo: sine cibo: pacto asserere ipse illā ad antrū suū ducēs refecerat: r̄ trecetos solidos pro viri r̄ filioz redēptione sibi dederat. Que illo p̄cio dato vix r̄ filios d̄ carcere eduxerāt: qd audies pafnuti? r̄ nihil ferate fecisse p̄ restās dñ sibi a deo reuelata hoī retrulit: ille abbatē ad heremū secut? i meli? vitā mutauit cui? aiā ab āgelis in cellū deferri post modicū tps sc̄tus cōspexit pafnuti? Ceterū idē qd pius q̄rēs a deo sibi reuelari p̄ āgelū edoceret se fore simile tali p̄mario ciuitatis. Ad quē sc̄tus veniēs eūq̄ de ip̄ius sanctitate secrete req̄rēs dixit ille se habere v̄toē cū q̄ annis triginta cōtinuerat eāq̄ nūq̄ nisi affectiōe sobolis p̄mis rēporib? cognouisse: ex qua trib? susceptis filiis abide in castitate p̄māserāt: hospite nūq̄ dimiserat: nec paupere sine cibo vel alia stipe licētia uerat: cōtra iusticiā nūq̄ iudicauerat: r̄ discordes p̄virib? ad concordia reduxerat: q̄ audies pafnuti? reuelata sibi a deo narrat. Illeg? relicto seculo abbatē ad heremū secut? ē: veniētesq̄ ad flumē p̄fundū trāsierūt: ita vt vnda vix genua p̄rgeret. Cui dñ sc̄tus cellā i heremo designasset: illeg? a vite p̄fectoris apicē ascendisset post modū aiā illi? ad celos deferri ab angelis eidē patri reuelat. Cū pafnuti? s̄o h̄is a deo petita: tertio quesuit. Cui reuelat ip̄m esse simile mercatorū ad se veniētī. Cui supra occurrens nullo ab eo amplū q̄sito visa r̄ audita narrauit. Itaq̄ statū p̄ famulos mādato vt merces ad v̄bē declaras r̄ cetera sua bona pauperib? erogaret: cui? abbatē mansit in heremo: qui etiā breuitēpore ad celestia migravit. Pafnutius vero in extrēmīs constitut?: admonuit fratres: neminē etiā peccatorē vel cuius vis status contēnendū premissas tres referens visiones: qui etiā in pace quieuit. iij. kal. decēbris videntib? presbyteris

fratris? atam ei? in celū ab angelis subleuari.
De sancto andrea apostolo. Cap. viij.

Andreas apo

stolus filius iohannis et frater simonis petri de civitate bethsaida galilee: qui primo fuit discipulus iohannis baptiste tribus vicibus a domino vocatus est. Pro ad sui notitiam: quoniam videlicet audiuit a iohanne de christo. Ecce agnus dei. et cum alio discipulo secutus iesum: vidit ubi manebat: et mansit apud eum die illo: inuenit enim fratrem suum simonem adduxit ad iesum. Secundo ad sui familiaritatem: quoniam. s. iuxta mare genesarum turbis occurrit: christus intravit nauem simonis: et capta multitudo piscium vocatisque iacobo et iohanne secuti sunt iesum. Tertio ad sui discipulatum: quoniam abulias iesus iuxta mare galilee petrum et andream de piscatione vocauit: promissio sibi quod fieret homo piscatorum: qui relictis rebus secuti sunt eum: et de cetero adhaeserunt. Post ascensionem domini diuisis discipulis andreas apud achaiam predicans multos ad fidem christi conuertit: et ecclesiam puincia repleuit. Et dum quidam nobilitas iuuenis iuris pariter apud adhaesisset: parentes domum in qua morabatur cum apud succederunt: sed puer iussu apostoli rectum ascendens: et aquam pulle super ignem spargens flamas extirpauit: et dum illi per scalas ad eum uellet ascendere: subito excecans: multisque conuersis pariter iuuenis post dies quinquaginta defuncti sunt. Quorum cuiusdam homicide parere non uales: sed in partu piscinarum: forore ad deam suam dianam placandam misit. Idolum quo forori misit quod inuare non poterat: monuit: quod: ut andream apostolum per auxilio adiret. Ad quomodo carum apud eam primo de idolatria redarguit: deinde pro ea orauit: illamque mortuum emittens liberat: et baptizat. Senex quidam nicolaus uenit ad apostolum: dicebat septuaginta annis quibus uixerat otineri non potuisse: sed per luxurie deseruissese. Et quod aliquando ad carnis concupiscentiam refrenandam euangelium super se ferebat: et dum lupanar intrasset oblitus euangelium deponere: audiuit a meretrice: quod uidebat super eum mirabilia: qui etiam se ab illo tamen non permisit. Pro quo dum apud a terra usque ad nonam secunus orasset: et se non comedere uouisset: nisi deus per totum subueniret: post quinque dierum abstinentiam audiuit se obtinuisse per senem. Sicque apud nicolaus penitentiam sex menses in pane et aqua imposuit: qua pacta senex in domino feliciter expirauit. Dum inuenis christianus et pulcherrima matre lasciuia de crimine nephando arreptus fuisset: illeque flagitium execraret: mater inueniens crimine reuortitur: et eum iudici accusauit: quod dum apud in suo patrocinio aduocasset. Iudeus iratus puerum in sacco pice linitum iussit mitti: et in

flumine tactari: andream quoque qui pro eo intercesserat in carcere mitti: sed orate apostolo tonitruo terribili et terremoto facto: omnibus exterritis mulier a fulmine percussa interiit: iuuenisque morte euasit: et iudex cum multis fide christi susceptis. Cum apud niceam civitatem septem demones multos infestaret: et plures transientes occideret: apud vocatus illuc accessit: demones in specie canum aduenire iussit: et in christi nomine: ut inde discederent mandauit. qui miraculo multum conuersi sunt. Post modum cum apud nicias: quod inuenis quidam iuxta portam alterius uicibus a septem canibus fuerat percussus. Intellexit igitur illos fuisse demones: quos ab oppido necesse expulerat et conpariter per defuncti: illuc accessit: mortuum excitauit: et discipulum christi fecit. Quadraginta uicibus ad apostolum uentures: ut ab eo fidei doctrinam perciperet excitata repestare a diabolo: nauisque submersa in mare necant. Quorum cor pora ut apud uidit ad littera deiecta: et qui facta fuerat per spiritum cognoscens: oratione sua uiros suscitauit: et baptizauit. Quorum etiam egeus proconsul et maximilla senatrice et multos de populo ad christum conuertit: pluresque discipulos acquisit. Cum igitur egeus proconsul patras civitatem ingressus christianos ad sacrificia idolorum compelleret: eundem andreas occurrens ipsum de impietate redarguit: eo quod ipse iudex hominum constituit iudicem suum celestem agnoscere debuit. Quod dum proconsul uanum et superstitiosum diceret: eo quod christum a iudeis crucifixum coleret: apud christum ipse crucem subisse misit: ex eo quod morte sua discipulis perdidit: et perditorem cognouit: addens mysterium crucis magnam esse. Cum proconsul misit quod mysterium dici non poterat sed super piscium: comminans apostolo ut nisi sibi obtemperaret: ipsum mysterium in se experiri faceret. Tunc apud mysterium crucis cepit exponere: et quod fuerat necessarium saluti hominum multis rationibus suadere. Et dum in confessione crucis persisteret immobilis: subter proconsule in carcere recludit: sed a populo uisitat: uolentibus proconsule occidere: et apostolum fractis ianuis liberare: quos apud sua predicatio ad patientiam inuitauit. Quam autem facto andreas de carcere eductus: et dum christum crucifixum constantissime confiteretur: iussu egea a triginta hominibus flagitatus: deinde in cruce suspensus inbet: non quidem clauis confixus: sed quasi in eculeo extensus funibus alligatus: populi multitudinem insequere et ipsum innocenter mori clamare. Qui dum crucem a longe salutas adorasset: uelut suis erat in cruce suspensus est. In qua biduo uincens viginti milibus astantiu hominum predicauit. Sed dum turba egeus morte minaret: territus proconsul uenit ut eum deponeret: quod dum ministris uellet soluere brachia in aere stupidis effectis nullo modo ad eum potuerunt pertingere. Et dum fideles eum deponere uellet apud orauit ad dominum: ut in pace suam susciperet spiritum. Stratisque splendore nimis instar fulguris per horam diuinitatem ipsum obtexit: cum quo lumine abscedente apud deo spiritum emisit. Cuius corpus